

Til §§ 14—16.

Aufgebotsverfahren, den Rettergangsmaade, der har en af vedkommende Ret udstedt offentlig Indkaldelse med præklusiv Virkning til Forudsætning, benyttes efter tysk Ret i noget større Udstrækning end efter Retsplejelovens Kap. 44, og man maa derfor anse det for rettest, at de forinden Lovens Ikrafttræden anlagte Sager tilendebringes efter de hidtil gældende Regler (C. P. O. 9de Bog). Bestemmelserne i § 15 skyldes en Henstilling fra det Udvalg, der udarbejder Forslag til Indførelse af dansk Person-, Familie- og Arveret i Sønderjylland; medens dansk Lovgivning alene kender Domme, hvorved Arvinger erhverver en bortebleven Persons Formue eller Renterne deraf (Forordning 11. September 1839), indføres herved fra tysk Ret Domme, der erklærer den paagældende Person for død, og som har Retsvirkning udover Formueomraadet. Man har forment, at der særlig i Aarene efter Verdenskrigen vil være Trang til saadanne Bestemmelser.

Med Hensyn til § 16 bemærkes særlig, at de materielle Betingelser for Anvendelsen af Mortifikation, Ejendomsdom eller Proklama, saalænge dansk Ret ikke er indført, vedblivende bedømmes efter den hittidige Ret.

Til § 17.

Eksekutionsfundamentet i Forbindelse med den af vedkommende Referendar afgivne Bevidnelse træder i Stedet for den i Civilprozessordning § 724 omhandlede vollstreckbare Ausfertigung, og svarer til den i Retsplejelovens § 479 omhandlede Bevidnelse; imod Fogdens Afgørelser, derunder ogsaa hans Forkastelse af Fundamentet, haves de sædvanlige Retsmidler, jfr. § 18, 2det Stykke, 2det Punktum.

Til § 18.

Da de to Landes Lovgivning om Tvangfuldbyrdelse, selv om de hviler paa de samme Hovedgrundsætninger, i Enkelthederne frembyder mange Afvigelser, har man anset det for rettest, at Tvangsfuldbyrdelser, der er paabegyndte — hvilket vil være at afgjøre efter de hidtil gældende Regler — bliver at fortsætte paa Grundlag af disse Regler dog — i Overensstemmelse med det i § 1 fastsatte Princip — med de efter Fogdens Skøn fornødne Lempelser, derunder, at alle de Forretninger, der efter den tidligere Lovgivning paa hvilede den særlige eksekutive Myndighed (Gerichtsvollzieher) overgaar til vedkommende danske Foged.

Til § 19.

Til Maning, der kan betegnes som en summarisk Eksekutivproces, hvis Forudsætninger er dels en skønsmæssig Likviditet i Sagsøgerens Fordring, dels en vis Passivitet fra Skyldnerens Side, har dansk Retsplejelovgivning ikke noget tilsvarende, og man har derfor, ogsaa under Hensyn til, at Forfølgningen skal være tilendebragt inden en forholdsvis kort Frist, ikke ment at burde aabne Adgang til at overføre ikke tilendebragte Forfølgninger, saaledes at Kreditor, naar han ikke har opnaaet Fuldbyrdelsesordre (Vollstreckungsbefehl) inden Lovens Ikrafttræden, maa henvises til almindelig Retsfølgning; har han derimod opnaaet Fuldbyrdelsesordre og dermed gennemført den summariske Forfølgning, bevarer denne sin Gyldighed. Saafremt Debitor ikke ved rettidig at nedlægge Indsigelse (Einspruch) har opnaaet Sagens Genoptagelse (C. P. O. § 700 sammenholdt med § 508 og §§ 338 ff) forinden denne Lovs Ikrafttræden, maa han søge om Oprensning gennem et almindeligt Erstatningsøgemaal.

Bestemmelsen i 2det Stykke skyldes, at en Bundesverordning af 9. September 1915 (zur Entlastung der Gerichte) — foruden at gjøre Maningfølgning obligatorisk i Underretssager, naar dens Forudsætninger iøvrigt foreligger — har kombineret denne Forfølgningsmaade med Dokumentprocessen (Urkunden- und Wechselprozess, se ovenfor Bemærkningerne til § 13), saaledes at Fuldbyrdelsesordre kan udfærdiges med Forbehold af Skyldnerens Rettigheder, og Sagen dermed kan forblive afhængig ved den Ret, hvor Forfølgningen har fundet Sted.

Til § 20.

Manifestationsed (Offenbarungseid), en retlig Beslutning, der under Tvang af simpelt Fængsel (Haft) indtil 6 Maaneder paalægger Vedkommende under Ed at afgive visse Oplysninger om sine Formueforhold, anvendes ikke alene som Led i Tvangsfuldbyrdelse overfor upaalidelige eller modvillige Skyldnere, men ogsaa i en Række af formueretlige, familieretlige og arveretlige Forhold. I dansk Ret kendes intet tilsvarende, og da man maa anse det for rettest straks at gaa bort fra dette noget haardhændede Retsmiddel, har man, forsaavidt dets Anvendelse forudsættes i nogle af de civilretlige Lovbestemmelser, der foreslaaes bibeholdt i Overgangsperioden, foreslaaet det erstattet af en Forsikring paa Ære og Samvittighed.